

O kapliče u Stříbrného jezera nad Pohádkovým údolím

Představíme vám dalšího člena společenství z našeho údolí – vodníčka Ploutvičku, sídlícího právě ve zmíněném jezeru. Nám již známý vodníček Česílko šel na počátku prázdnin navštívit svého přítele do jezera. Doma ale nebyl. Našel jej až v rákosí poblíž kapličky. Ploutvička postřehl Česílkův údiv a jal se vysvětlovat: „Před prázdninami mě vyhledal jeden z Andělů strážných dětí, které budou zase letos v údolí tábořit a koupat se v jezeře. Žádal mě: Potřebujeme tvou pomoc. Uhlídat tolik dětí, z nichž některé ještě neumí plavat, není snadné. Navíc jsou rok od roku nepozornější a neopatrnější. A co horšího, většina nepokřtěných! Ty nám způsobují velké potíže – nemají totiž „křesťanské mantinely!“

“ Ploutvička na to: Pomohu a rád. Proměním se ve velkého sumce se šerednou hlavou a neposluchy náramně vyděším! Ale napomínat je nemohu, ryby přece nemluví“.

Ploutvička se hned první prázdninový den proměnil v hrozivého sumce a zaujal pozorovací stanoviště v rákosí. Dočkal jsou se až třetího dne. Po cestě se blížila skupinka dětí. „Už jsem se těšil na „sumcování“, ale ony, než se převlékly do plavek, rozběhly se a po chvíli každý přinesl kytičku, kterou vložil do váziček ve výklenku kapličky. A co víc, neslyšel jsem ani jedno nepěkné slovo. Řekl jsem si: Takové přece jako sumec strašit nemohu. Stačím na to jako rosnička!“

Česílko se zamyslel a povídá: „Řikáš křesťanské mantinely? Byl jsem jednou ve mlýně, když tam přišel na návštěvu pan „Monsiňor“ – farář z Křečovic. Zmínil se také o nich. Podle něj „křesťanské mantinely“ vyznačují Boží vůli, která nikoho neomezuje, ale chrání lidstvo i jednotlivce pře sebezničením! A dodal – že to lidé nechápu, za to Pán Bůh přece nemůže“!

Oba ztichli – k jezeru se blížili malí táborníci. Novými kytičkami uctili památku Matky Boží v kapliče, jejíž obrázek tam visí dodnes.

Vodníčci se na sebe podívali, rázem se proměnili v rosničky a veselým kuňkáním vítali příchod. Vnímavý návštěvník, ohleduplný k přírodě, je tam může také uslyšet ...

-si-

(Věnováno Mons. Jaromíru Korejsovi, který jako duchovní správce v 70. a 80. létech XX. století obětavě sloužil osadníkům i táborníkům Křečovicka.)

FARNÍ LISTY, občasník farností Dublovice, Chlum, Jesenice, Kosova Hora, Počepice a Sedlčany. Vydává Farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, tel. 318 822 970, mobil: 721 659 242, e-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz Redakce: P. R. Sulwestrzak, B. Němeček, L. Jelen. Neprodejné.

č. 4/2008
29. června 2008

PRÁZDNINY - ČAS ODPOČINKU

*Pojďte ke mně všichni,
kdo se namáháte a jste
obtěženi, a já vás občerstvím.
(Mt 11,28)*

Jako Bůh „přestal sedmý den konat veškeré své stvořitelské dílo“ (Gn 2,2) a „odpočinul si“, tak i život člověka má rytmus práce a odpočinku. Volný čas přispívá k tomu, aby byla všem dána možnost mít dostatek klidu a času k rodinnému, kulturnímu, společenskému a náboženskému životu. Volný čas je vhodnou příležitostí k zamyšlení, mlčení, studiu a rozjímání.

Volný čas je především vnitřním stavem duše. Proto není problém naučit se odpočívat v každou chvíli svého života. Pravý odpočinek spočívá v pokoji srdce. Budeme-li hledat pokoj a odpočinek kdekoli mimo své srdce - nenajdeme ho. V našem srdci nás očekává Bůh se svým pokojem a odpočínutím!

Doba dovolených a prázdnin je dobou, kterou nám Bůh dává právě k odpočinku. Je dobré se naučit odpočívat tak jako svatý Jan: na Ježíšově Srdci. Odpočívat, čili spočívat na Ježíšově Srdci, můžeme nejen v době modlitby, ale právě i mimo ni, ať o samotě či mezi lidmi, v rodině, na ulici, v metru, či na pracovišti....

Dovolená, prázdniny jsou vhodnou příležitostí pro vybočení ze zajetých kolejí a pro vnímání toho všeho, pro co už máme uzavřené oči.

Přeji nám všem, abychom dobře využili čas prázdnin a dovolených.

P. Rafael

**V sobotu 5. července při mši sv. v 18 hod. uvede
biskup Karel Herbst do úřadu nového
administrátora P. Miškovského**

Sedlčanský děkan František Dressler

Narodil se roku 1843 v Borovnici u Nové Paky a býval farářem v Kamýku nad Vltavou. František Dressler, muž pevného charakteru a po dvacet let sedlčanský děkan (1888 – 1908).

Po celou dobu svého působení usiloval o zvelebení sedlčanských kostelů. K tomu vydatně pomohli osadníci, také kníže Lobkowicz a jiní dárči. Svatomartinský kostel byl nově předlážděn (pískovcové dlaždice jsou starší, žulové z této doby), byl pořízen mozaikový Boží hrob, socha P. Marie Lurdské a především došlo na opravu kostelních

oken. Ta byla na konci 19. století už ve velmi chatrném stavu, slovy pana děkana: *Hyzdila přímo svatyni. Do kostela přšelo a byl ustavičný průvan.* Všechna okna byla opravena a nově zasklena. Současné vitráže pocházejí právě z přelomu století. V hájení svých názorů (zvláště šlo-li o církevní zájmy) býval děkan Dressler neústupný. Dokázal ale hledat smírná řešení. Když se na sklonku století projevil nedostatek místa na hřbitově a radní zvažovali vytvoření civilního hřbitova, rychle se věci ujal. Navrhl rozšíření hřbitova na Církvičce směrem na západ a poskytl k němu část děkanského pole. Radnice návrh odsouhlasila.

Před 100 lety, roku 1908, složil František Dressler svůj děkanský úřad a odebral se na odpočinek do Kamýka. Zemřel zde roku 1911 a je pochován na hřbitově na Církvičce.

-tz-

Roky na osmičku

Možná, že se o prázdninách ocitnete v místech spojených s „roky na osmičku“ - tak místo hádanky následuje několik tipů:

Kolegiátní kostel sv. Štěpána v Litoměřicích byl založen roku **1058**. Katedrálou se stal roku 1655.

Rozměrné nástěnné malby svatojiřského cyklu byly vytvořeny v roce **1338** na hradě Jindřichův Hradec. Je to jedno z mála datovaných gotických děl.

Arcibiskup Arnošt z Pardubic položil 10. června **1348** základní kámen hradu Karlštejna.

-2-

Několik poznámek k dílu svatých Cyrila a Metoděje, jejichž památku slavíme 5. července.

„Jazykem rodným Boží chválu pěli, život nám na vše věky zachovali“!

Prvními misionáři u nás byli patrně členové iroskotských řádů asi v 7. – 8. století. Na okrajích pohanských osad si zhotovovali skromné chatrče. Když se pohanští obyvatelé vraceli z kultovních míst, jimiž byly většinou posvátné háje, „dávali se s nimi do řeči“ a seznamovali je s křesťanskou vírou. Bylo to ještě před franckými misionáři. Ti je posléze vystřídali, ale s jejich misijní činností úzce souviselo prosazování zájmů francských panovníků.

To se přičilo tehdejšímu vládci Velké Moravy Rastislavovi. Obrátil se tedy o pomoc k císaři Byzantské říše. Odtud byla v letech 862 až 863 vyslána mohutná mise vedená Konstantinem – Cyrilem a jeho bratrem Metodějem. Sestávala z řemeslníků, obchodníků, umělců, písařů a samozřejmě i vojenského doprovodu. Konstantin byl kněz a věnoval se duchovní službě, Metoděj byl zatím jen jáhnem. Protože v Byzanci byl odborníkem na správu říše (funkcí odpovídal hodnosti divizního generála), pomáhal účinně Rastislavovi budovat státní správu na území Velké Moravy. To se ale nelíbilo západním bavorským sousedům - a nastaly problémy.

Další dějinný vývoj je poměrně dobře známý. Připomeňme si alespoň přínos obou bratrů a jejich misie pro slovanskou Střední Evropu.

- Vytvořili slovanské písmo a tím položili základy našeho písemnictví.
- Hlásali Krista srozumitelně, čímž je míněno v „národním jazyku“. Tím se stala pro lid pochopitelná také liturgie, která do jejich příchodu byla sloužena pouze latinsky.
- Velmožům dokázali vytknout přežívání v pohanských neřestech, což západní misionáři „obratně přehlíželi“.

Ač dějinně slovanská misie zazářila jen krátce, její odkaz žije dodnes. Svatí Cyril a Metoděj jsou i dnes uctíváni nejen v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, ale také v Bulharsku a Polsku. Apoštolským listem EGREGIAE VIRTUTIS Jana Pavla II. z 31.12.1980 byli sv. Cyril a Metoděj prohlášeni za spolupatrony Evropy.

-si-

Jménem všech farností děkujeme P. Rafaelu Sulwestrzakovi za jeho obětavé kněžské působení a vyprošujeme mu do nového působiště mnoho Božích milostí a požehnání. Stejně upřímný dík patří i P. Jiřímu Ondovčákovi CSsR ze Svaté Hory.

Redakce FL

-7-

Bitevní raport

aneb zpráva o Bitvě čtyř generálů konané z 2. na 3. května tohoto roku v lese Pačíska nedaleko Sedlčan

Proč došlo k bitvě: vojska se chtěla tak nějak trochu více poznat.

Bojující strany: TOM Jeleni Sedlčany,
TOM Špacírek Sedlčany,
TOM Gaudium Sedlec-Prčice,
spřátelený skautský oddíl z Nového Knína,
(celé prázdniny se tyto oddíly střídají vždy po čtrnácti dnech na jednom tábořišti)

Munice: hadrové koule

Cíl hry: získat co největší počet bodů - bodují se získané trofeje vojenských hodností (čelenky), počet munice a počet zajatců

A jak to probíhalo:

16:10 Nedaleko památníku T. G. Masaryka, který odsud v roce 1922 shlížel vojenské manévry, nastupují všechny čtyři armády. Nástup pod dohledem čtyřčlenné OSN (z každého oddílu jeden staršina) se neobejde bez chyb a vracení. Kázeň musí být, obzvláště ve válce! Jedini, kdo nastupují napoprvé, jsou vojáci Špacírku. Ti však, ale neznají slova písně „Vojáci jdou, vojáci jdou“, ale nástup je tak efektní, že je jim odpuštěno.

16:15 Pačíska (která má rozlohu cca 20 km²) je rozdělena na čtyři díly, každý díl pro rozbití týlu určité bojující strany. Na tvářích generálů lze vyčíst spokojenost či nespokojenost s losem. Zatímco jelenovský gen. Martin „Tukan“ Schweida pokyvuje hlavou a špacírkovský gen. Lukas „Dum“ Sky kreslí do mapy první náčrtky, gaudiovský Charles Patton Pilar se potutelně usmívá a Fanda od Kníňáků, neznaje moc terénu, krčí rameny.

17:15 Po shromáždění všech zásob k téměř čtyřadvacetihodinové bitvě odešla vojska vyrábět svá ležení. Vytrvale prší. OSN očekává po rozbití táborů několik hodin sušení a první bojůvky až k ránu. Při budování táborů skutečně vojáci všech armád promokli - až potud byl předpoklad OSN správný, ale ...

19:15 Probíhá vizitace OSN v týlu armád. Z týlu Gaudia přichází nečekaná zpráva o útoku Jelenů na jejich opevnění. Z nepublikovatelné SMS od Pattona Pilaře lze vyčíst jeho lehkou nervozitu, nicméně díky skvěle zvládnuté partyzánské obraně tento první intenzivní nápor ubránil a jeho týl sídlící v místech bývalého keltského hradiště zůstal nedobyt. Tým byl v brzku opět zkonsolidován.

20:30 K OSN chodí zprávy o sušení oblečení, ponožek a bot a odpočinku vojsk (to se děje pak prakticky celou noc). Již dávno neprší, ale předchozí déšť

všechny unavil. Drobné bojůvky však probíhají neustále. Patton stále partyzánsky brání své bydlo proti neustálým nájezdům jelenovských Tukanových vojsk a soustředí se na taktiku sběru bodované munice. Ostatní armády jsou zatím ticho.

23:00 Od Duma ze Špacírku přichází na OSN zpráva o přestěhování týlu na kótu Pačíska. OSN si tuto zprávu vysvětluje přípravou útoku na opevnění Gaudia.

OSN prakticky celou noc rokovala na mírových jednáních. Jelikož k ničemu nedospěla, šla si postupně lehnout.

Ulehla i většina vojsk, avšak někteří Jeleni stále útočí na Gaudium. Útoky jsou ze zatím neznámých důvodů odráženy lehčeji a lehčeji. Během noci také zaútočilo Kníňácké vojsko na tábor Jelenů. Útok však byl po hrubé řezi Tukanovými vojáky odražen. Kníňáci, jejichž fyzickou lze vzhledem ke vzdálenosti jejich týlu jen a jen obdivovat, se také několikrát pokusili zaútočit na Pattonovo ležení na hradišti, avšak bezúspěšně.

06:00 Stále pokračující bitva o hradiště přináší Jelenům nečekané zjištění - Gaudium a Špacírek se spojili! Obráně již tedy nevelí pouze Patton, který se po příchodu spojeneckých vojsk specializuje na utváření klidu a pohody pro své vojáky v týlu, avšak také nápaditý Dum se svojí maskáčovou eskadrou. Dumova zpráva ze 23. hod. tedy znamenala úplně něco jiného než OSN předpokládalo. I přes spojení těchto dvou armád mají Jeleni stále početní převahu, avšak na chvíli se stahují do svého týlu k poradě. Tukan, očividně nemile překvapen, se během následujícího dopoledne pokusil vyjednat spojení s Kníňáky, avšak netušil, že v ranních hodinách již proběhla dřívější mírová jednání mezi Dumem a Fandou. Jejich výsledkem byl pakt o neútočení a možném spojení ve vyhraněných situacích.

Celé dopoledne probíhá neustále Jelenovské obléhání pozic spojenců. Do spojeneckého tábora jsou zavlčeni první zajatci z řad Jelenů a útoky ztrácejí občas na intenzitě. Mezi zajatci a věznicemi panuje přátelská atmosféra a vše směřuje k tomu, že by se i hrála nějaká hra. Někteří velmi stateční a neohrožení Jelenovští vojáci (jejichž zneškodnění trvalo i několik hodin!) poté, co se několikrát dostali z bezvýhodné situace, jsou však po dalším chycení z bezpečnostních důvodů opravdu na pevně svázání. Dum brání a vysílá rovněž svá vojska do útoku.

11:30 Nastává největší řež této bitvy. Vojska trojspolku zaútočila na Jelenovský týl ze dvou stran. Tukan něco takového zřejmě očekával, a uklidil své vojsko a cennosti do již předem připravených pozic. Vojska ze severu, v nichž jsou vojáci Špacírku a Gaudia, řídí Dum, od jihu postupují Fandovy kníňácké šiky. Jediný z generálů, kdo zůstal v týlu, byl Patton. Toho z jeho

klidu v tuto chvíli již nic nevyvedlo a setrvalo to tak až do konce bitvy.
12:30 Návrat spojeneckých bojovníků do tábora s velkou kořistí koulí a čelenek. Vlajku ani poklad Jelenů se však ukořistit nepodařilo. Tukan konsoliduje své vojsko a vysílá útočníky. Spojenci na hradišti se však úspěšně brání a sbírají vystřílenou munici.

OSN po zbytek bitevní doby stále očekává Tukanův útok hlava-nehlava, ale vojska jsou po celonoční pohotovosti a aktivitě poměrně vyčerpana. Bitva byla ukončena 3. května v 15:15 konečným vítězstvím Špacírku, který díky velkému počtu zajatců a nasbíraných koulí měl ve finále nejvíce bodů. Za ním následoval jeho spojenec Gaudium a dále Kníňáci. Na čtvrtém místě Jeleni, kteří pro příští rok přísahali pomstu. Tak uvidíme. Ahoj za rok - tentokrát v brdských lesích, domovíně novoknínské armády!

Zapsal člen OSN
Pavel Vopat

Pozn. red.: Této bitvě u svého rodiště by jistě rád přihlížel i maršál Radecký. Letos uplyne 150 let od jeho úmrtí.

Ministrantská rubrika

Za všechny ministranty děkuji otci Rafaelovi že u nás sloužil a zároveň vítám našeho nového otce Radka Miškovského a přeji mu mnoho zdarů a dobrou spolupráci v naší farnosti.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
P	P	P	P	P	P	P	P	P	P

Doplňovačka:

1. Náš sousední stát, 2. Americká pustina, 3. Obrubník,
4. Žádat, 5. Sací papíry, 6. Nechtěné rostliny na záhonku,
7. Hledat, 8. Oděv na koupání, 9. Roční období,
10. Hračka z textilu

A na konec trochu humoru: *Povídá kudlanka nábožná jeteli: „jeteli proč se nemodlíš?“ A jetel na to odpoví: “víš já nechci být spasen“.*

Kněžna Polyxena po smrti svého druhého manžela Zdeňka Popela z Lobkovicz roku **1628** přesídlila z Vysokého Chlumce do Roudnice a malostranskému klášteru karmelitánů věnovala sošku Jezulátka, svatební dar k svatbě s Vilémem z Rožmberka. Započala úcta Pražského Jezulátka.

V roce **1828** rakouský arcivévoda Rudolf Jan (vnuk Marie Terezie), arcibiskup olomoucký a kardinál, založil ve Vítkovicích Rudolfovu huť, pozdější Vítkovické železárně v Ostravě. Putovní výstava k této události bude o prázdninách v ostravském kostele sv. Václava.

Pražský Koňský trh byl roku **1848** přejmenován na Václavské náměstí. Návrh podal 16. března Karel Havlíček Borovský na paměť schůze ve Svatováclavských lázních a ke cti svatého Václava..

Na Radhošti byla 11. září **1898** vysvěcena kaple sv. Cyrila a Metoděje.

- bn -

Zázitek z koncertu

Milí farníci,

chtěla bych poděkovat všem, kteří si přišli 7. června v 19:30 hod. prožít sobotní večer společně se světově proslulým kytarovým virtuosem Štěpánem Rakem. Štěpán náš kostel navštívil již počtvrté a musím potvrdit, že se mu u nás v Sedlčanech líbí ☺

Jistě budete souhlasit, že koncert byl silně meditativním a duchovním prožitkem. K Mistrovu umění přispěl zájem a obdiv Vás posluchačů a příjemná “sešeřelá” atmosféra našeho kostela, což pro něj bylo obrovskou inspirací. Při jeho hře osobně slyším a vnímám nejen kytaru, ale i několik dalších nástrojů. Jeho prsty se prostě nezastaví. Kdo neviděl a neslyšel, neuvěří ☺

Štěpán Rak nám představil úryvek z programu Vivat Carolus Quartus, který připravil společně s Alfredem Strejčkem při příležitosti výročí 660 let položení základního kamene hradu Karlštejn. Dále jsme se zatajeným dechem vyslechli Španělskou romanci a Píseň pro Davida. Nemohu zapomenout na téma o vůních, které zpracoval na základě dlouhodobé spolupráce s aromaterapeutickou firmou Nobilis Tilia. Štěpán je fascinován světem vůní, neboť vnímá, že vůně jsou s naším životem spjaty velmi silně.

-oj-